DÎRSTARU SARAH ALEXANDRA

POTÎRNICHE MARILENA RAMONA

„MICUL CÂNTĂREȚ”

GHID METODIC
PENTRU DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE MUZICALĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

BUZĂU 2023

ISBN 978-973-0-38418-5

ARGUMENT

Motto: *„ Copiii iubesc muzica, iar un cantec frumos este pentru ei o jucarie care nu se strica niciodata* .'' Liviu Comes

Dintre toate artele, cea mai apropiata de sufletul omenesc este muzica, ea fiind prezenta in viata omului in toate etapele dezvoltarii sale.

Educatia muzicala ocupa un loc important in gradinita de copii. Muzica impresioneaza de timpuriu pe copii. Ea le trezeste in suflet stari emotionale placute si puternice, le dezvolta treptat sensibilitatea si receptivitatea artistica, contribuind la crearea premiselor necesare dezvoltarii reprezentarilor muzicale si sentimentelor estetice.

Atractia copiilor pentru muzica este un lucru evident, inca din primii ani ai copilariei, muzica facand parte integranta din viata si preocuparile lor.Accesibila copiilor inaintea cuvantului, cantecul lasa in sufletele lor impresii ce raman imprimate adanc toata viata. Prin cantec se realizeaza educatia morala,intelectuala si estetica a copilului, se insusesc cunostinte si se formeaza deprinderi.

Jocul muzical prezinta o importanta covarsitoare, intrucat este o activitate care produce satisfactii si placeri, ii atrage si ii intereseaza, prilejuind copiilor trairi emotionale din cele mai puternice.Ca urmare, potentialitatile educative sunt mai mari la jocurile muzicale, decat la celelalte tipuri de jocuri pentru ca raspund si unor cerinte muzicale de baza ca :

- ✓ *dezvoltarea auzului muzical si a vocii copiilor*
- ✓ *dezvoltarea dragostei si a interesului pentru muzica*
- ✓ *dezvoltarea simtului ritmic* .

Jocurile muzicale nu au o forma proprie fixa, ci se organizeaza ca o activitate vie,avand drept obiectiv anumite sarcini didactice si care apeleaza la materiale muzicale diverse.

În functie de mijlocul muzical cu care se combina, jocurile se clasifica in :

-jocuri muzicale axate pe :*cantece, exercitii, auditie.*

- ✓ In functie de sarcina muzicala urmarita, se clasifica in :
- ✓ *-jocuri muzicale melodice, ritmice, cu miscari sugerate de textul cantecului.*
- ✓ *-jocuri dans*
- ✓ *-jocuri muzicale pentru insusirea elementelor de expresie*
- ✓ *-jocuri muzicale pentru diferentierea timbrelor*

- ✓ *-jocuri muzicale armonico-polifonice*
- ✓ *-jocuri muzicale pentru cultura vocala*
- ✓ *-jocuri muzicale de creatie*

Liviu Comes considera ca jocul didctic muzical nu este decat un simplu cantec ce poate fi interpretat in diferite variante: in grup, in dialog, cu gesturi si acompaniament ritmic. Jocurile didactice muzicale ale compozitorului Liviu Comes raman unice in pedagogia muzicala europeana.

Anei Motora- Ionescu ii apartine prima lucrare didactica romaneasca ce face distinctia intre „a audia" si „ a asculta" muzica. De asemenea, jocurile didactice muzicale propuse in lucrarea sa sunt de o valoare incontestabila.

Jocurile didactice muzicale, pot fi:

- ✓ melodice;
- ✓ ritmice;
- ✓ psiho-motrice - cu miscari sugerate de textul cantecului, miscari de dans pe cantec sau auditie (jocuri-dans);
- ✓ pentru insusirea elementelor de expresie, de formare a competentelor legate de intensitatea sunetelor si tempo-uri;
- ✓ pentru diferentierea timbrelor;
- ✓ pentru formarea deprinderilor armonico-polifonice (cu roluri sau sub forma de intrebare si raspuns);
- ✓ de formare a deprinderii de audiere;
- ✓ de formare a deprinderii de a canta in colectiv;
- ✓ jocuri de cultura vocala;
- ✓ de creatie.

În cadrul activităţii de educaţie muzicală în învăţământul preşcolar jocul muzical-didactic are funcţia esenţială în structurarea eului afectiv, motivaţional, cognitiv şi social, deoarece este manifestarea primară a atitudinii creative a copiilor faţă de ceea ce îi înconjoară, întrucât stimulează imaginaţia, gândirea şi creează buna dispoziţie.

Reflectând asupra procesului de predareînvăţare am considerat că este indiscutabil faptul că jocul muzical-didactic este metoda principală care contribuie la optimizarea abilităţilor muzicale ale copiilor. La vârsta preşcolară, jocul este metoda cea mai reuşită pentru a afla ceva nou.

Jocul muzical-didactic, utilizat la toate etapele activităţii muzicale (audiţie, cânt, dans, interpretare la instrumente pentru copii), prezintă o importanţă covârşitoare, întrucât este o activitate care produce satisfacţii şi plăceri, îi atrage şi îi interesează, prilejuind copiilor trăiri emoţionale din cele mai puternice.

Jocul muzical-didactic, utilizat la toate etapele activităţii muzicale (audiţie, cânt, dans, interpretare la instrumente pentru copii), prezintă o importanţă covârşitoare, întrucât este o activitate care produce satisfacţii şi plăceri, îi atrage şi îi interesează, prilejuind copiilor trăiri emoţionale din cele mai puternice.Prin cercetarea dată am urmărit să demonstrez că lipsa jocului muzical-didactic, sau înlocuirea lui cu ascultarea vorbelor, duce la blocarea energiilor care susţin dezvoltarea. Efortul depus de copii este din ce în ce mai mare şi sunt mulţi acei care clachează în faţa efortului, dezvoltarea lor stagnează sau intră într-un regretabil regres. De aceea o atenţie sporită trebuie de acordat activităţii de bază a preşcolarilor – jocului muzical-didactic.

1. Jocul muzical-didactic trebuie folosit sistematic în procesul de predare-învăţare.
2. Trebuie de format deprinderi de joc la copii pentru a obţine eficienţă.
3. Copiii trebuie să-şi completeze perma-nent miniofiCiul cu variate tipuri de jocuri.
4. De antrenat copiii în alcătuirea carto-tecilor jocurilor muzical-didactice.
5. De creat materiale intuitive pentru realizarea jocurilor muzical-didactice.
6. De antrenat copiii în crearea variantelor proprii de jocuri muzical-didactice pentru a stimula creativitatea lor.

Forma de bază a educaţiei muzicale este jocul, până la „dramaturgia muzicală”. Jocul ca metodă şi formă este una din marele inovaţii metodologice ale învăţământului tradiţional. Chiar dacă a văzut kindergartenul ca „uvertură” la şcoala pestalozziană (şcoala intuiţiei şi a exerciţiului), care recomandă jocul numai pentru vârstele preşcolare, un moment de avangardă în care se reglementează o altă relaţie între profesor şi elev (acum partener de joc) în care se evidenţiază noi finalităţi: libertatea de acţiune şi elementul „interes’’. Jocul este o „activitate multiplă” cu lucrările pentru plăcere senzo-rială, el nu înseamnă însă sincretism, ci numai intuiţia formelor cu simboluri, deci intuiţia aşa numitelor daruri.

Cele şapte daruri nu sunt active, decât un număr esenţial de mijloace didactice vizualizate, corpuri geometrice cu care copiii se joacă în grădină sau în atelier, cântece . Principii necesare învăţământului celor mici:

-principiul activităţii într-o formă complexă, sincretică a jocului. În joc, copilul îşi exersează energia fizică, dar şi sufletească, adică îşi imaginează, judecă, are spirit de iniţiativă, are diverse sentimente, îşi exersează hotă-rârea şi voinţa;

-principiul intuiţiei prin toate simţurile; principiul legăturii dintre intuiţie şi activitatea practică.

O altă teorie importantă - jocul este forma şi metoda diferenţiată de instruire a copiilor, punând accentul pe nevoia spontană a copilului.

Această metodă este o metodă a „şcolii active" pentru că:

-lucrează în grupuri de copii sau individual pentru acomodarea, armo-nizarea activităţilor cu nivelul de aptitudine a copiilor;

-copiii nu se mai instruiesc teoretic, ci prin exerciţii-joc îşi formează şi îşi dezvoltă simţurile şi prin mici activităţi, ce au ca scop formarea unor elemente de educaţie morală, comportament social, formarea atenţiei etc.

-metoda nu depăşeşte, prin programa de cîntece, sistemul ritmic, sistemul metric şi sistemul tonal, problematica didacticii tradiţionale, în ceea ce nu-mim noi conţinut muzical.

Rolul educatorului este cel imaginat de „şcoala activă" şi anume acela de a crea condiţii pentru satisfacerea „chemărilor lăuntrice, senzoriale ale copilului", după care trebuie să se retragă.

Jocul muzical – formă dinamică a jocurilor instructive – are asupra copilului influenţe educativ-formative mai profunde, decât cele obţinute de la alte tipuri de jocuri, datorită intrării în acţiune în vâltoarea jocului

– a calităţilor de transfer ale muzicii, o particularitate specifică acestei arte. Ea se manifestă în puterea de modelare şi cizelare pozitivă a psihicului şi chiar a fizicului copilului .

Unul din mijloacele principale de dezvoltare a activităţii muzicale independente a copiilor este jocul muzical - didactic. El uneşte toate aspectele activităţii muzicale: audiţia muzicală, cântul, dansul, interpre-tarea la instrumentele muzicale jucării .

Principala distincţie a jocurilor musical -didactice este să formeze la copii aptitudini muzicale, să-i ajute să perceapă raportul sunetelor înalte în formule accesibile de joc, să dezvolte simţul ritmului, auzul timbral, să-i îndemne să folosească la activităţile independente cele învăţate

Jocurile muzical-didactice îmbogăţesc copiii cu impresii noi, le dezvoltă iniţiativa, independenţa, capacitatea de a deosebi însu-şirile principale a sunetului muzical. Valoa-rea pedagogică a jocurilor muzical-didactice este aceea de a deschide în faţa copiilor calea întrebuinţării cunoştinţelor primite în viaţă. Ca şi alte jocuri, cele muzicale trebuie să includă

dezvoltarea activităţilor de joacă. Ele trebuie să-i ajute pe copii, într-o formă intere-santă, să audă, să deosebească, să compare unele proprietăţi ale muzicii, iar după aceasta să acţioneze cu ele.

Activitatea independentă a copiilor în grădiniţa de copii este foarte variată. Printre ele este şi cea muzicală. În timpul liber copiii organizează jocuri însoţite de cântec, improvizează la instrumente muzicale pentru copii, organizează prezentări teatralizate. Una dintre cele mai bune metode de dezvoltare a activităţii muzicale indepen-dente ale copiilor sunt jocurile muzical - didactice. Ele unesc în sine toate comparti-mentele activităţii muzicale: cânt, audiţie, mişcări muzical - ritmice, interpretare la instrumente muzicale pentru copii.

În copilăria mică şi mijlocie, jocul constituie tipul fundamental de activitate. Rolul principal al jocului muzical - didactic este formarea la copii a capacităţilor muzicale într-o formă accesibilă de joc, să-i ajutăm să deosebească sunetele înalte de cele joase, să le dezvoltăm simţul ritmic, timbral şi auzul dinamic, să le trezim dorinţa de a acţiona independent, folosind cunoştinţele căpătate în cadrul activităţii muzicale. Jocurile muzical - didactice îmbogăţesc impresiile copiilor, le dezvoltă iniţiativa, independenţa, capacitatea de a percepe, de a deosebi însuşirile de bază ale sunetului muzical. Valoarea pedagogică a jocurilor muzical - didactice constă în faptul că ele deschid în faţa copiilor drumul implementării cunoştin-ţelor căpătate în viaţa practică.

Ca oricare alt joc, jocul muzical-didactic trebuie să includă dezvoltarea acţiunilor de joc. La baza materialului didactic stau obiecti-vele dezvoltării la copii a percepţiei muzicale, acţiunea de joc trebuie să ajute copilul, într-o formă interesantă, să audă, să compare unele proprietăţi ale muzicii, iar apoi să acţioneze cu ele. De exemplu: jocurile „Telefonul muzical”, „Din ce cântec suntem” îi vor ajuta pe copii să intoneze curat, să aprecieze dacă cântecul a fost interpretat corect, să audă schimbarea tempoului, dinamica sunetului. Jocurile „Aminteşte-ţi melodia”, „„Repetă” dezvoltă simţul ritmic, îi învaţă să intoneze exact melodia, desenul ritmic al cântecului. Cu acest scop se folosesc diverse materiale didactice: cuburi, baghete, zurueli, clopoţei, ciocănaşe ritmice sau muzicale.

În timpul jocului copiii nu doar capată cunostinţe muzicale, la ei se formează trăsă-turile individuale de personalitate, şi, în primul rând, simţul de prietenie şi responsabilitate.

Jocurile muzical-didactice trebuie să fie simple şi accesibile, interesante şi captivante. Doar în acest caz ele trezesc la copii dorinţa de a cânta, audia, a dansa şi a se juca.

Jocurile muzical-didactice trebuie să fie interesante şi viu colorat formate. Copiii trebuie să ia parte activă la pregătirea materialului necesar pentru aceste jocuri, deoarece jocurile, la confecţionarea cărora au luat parte copiii, sunt cu mult mai iubite şi mai interesante pentru copii.

Jocurile muzical-didactice se pot orga-niza, atât în cadrul ativităţii muzicale, cât şi în cadrul altor activităţi sau a timpului liber.

La audiţie copiii fac cunoştinţă cu lucrări vocale şi instrumentale de diferite caractere, ei retrăiesc anumite sentimente. Pentru ca copiii să înţeleagă mai bine lucrările muzicale folosim jocurile muzical-didactice.

Ascultarea muzicii joacă un rol important la dezvoltarea activităţii de sine stătătoare a copiilor. Rezultate bune în acest domeniu se poate obţine numai cu condiţia unei anumite dezvoltări muzicale pe care copiii o primesc la activităţile muzicale. Cum o să fie ea constituită, ce fel de hotărîri şi la ce scopuri se va ajunge, aceasta va fi rezultatul participării active a copiilor în organizarea diferitor jocuri muzical-didactice, prin urma-re li se va oferi un mare ajutor la dezvoltarea activităţii muzicale la copii.

În timpul ascultării muzicii cu copiii la grădiniţă se folosesc diferite jucării care pot „să vorbească", să,,se mişte" împreună cu copiii. Toate acestea duc la buna reproducere a materialului, la perceperea şi memorizarea lui. De exemplu în „Săculeţul fermecat" [49. p.22] se pot ascunde jucării care au venit la copii în ospeţie. Răsună melodii cunoscute pe care copiii le recunosc şi după aceasta jucăriile se scot din săculeţ. Ele se salută cu copiii. Acestea pot fi jucării obişnuite, moi sau păpuşi. Aşa o formă de joacă le place copiilor care dialoghează cu păpuşile. Treptat datorită jocurilor copiii pot uşor să recu-noască lucrări muzicale, să deosebească şi să recunoască dansul, cântecul de leagăn, marşul.

Pentru a fixa materialul învăţat, la capitolul ascultarea muzicii, se întrebuin-ţează, destul de eficient, în grupele mari, jocul muzical-didactic „Găseşte ilustraţia cuvenită". Copiilor le place să ghicească melodia cunoscută, să selecteze ilustraţii după conţinutul ei. Dacă cineva se încurcă la căutarea ilustraţiei, atunci ceilalţi copii vin în ajutor. În deosebi copiii recunosc lucrările muzicale, audiind secvenţa de la început. În grupele mari copiii, de asemenea, fac cunoştinţă cu instrumentele muzicale. În jocul muzical- didactic „Cum e muzica", copiii stabilesc muzica vocală şi instrumen-tală.

Numărul jucătorilor depinde de canti-tatea materialului împărţit, poze, cartonaşe care ilustrează muzica vocală şi instrumen-tală. Acest joc se poate efectua, folosindu-se discul. Copiii

recunosc melodia fără dificul-tăţi. Ei acoperă jumătatea cartonaşului gol, punând-o înaintea instrumentului şi înaintea cartonaşului care ilustrează cîntecul. Progra-ma este construită pe baza cunoaşterii copiilor cu muzica de joc, marş, cântec de leagăn. Pentru interogarea completă a întregii grupe se împart fişe ce ilustrează unul din genurile muzicii şi copiii, ascultând, ridică fişa corespunzătoare.

O mare influenţă, la educarea şi dezvol-tarea muzicală, o au melodiile populare. Ele sunt simple şi accesibile pentru toate vârstele.

Pentru dezvoltarea auzului muzical folosim următoarele jocuri muzicale:

a) Recunoaşterea sursei sonore.

În baza principiului didactic de a porni de la cunoscut spre necunoscut este indicat ca, primele activităţi muzicale, să se orga-nizeze sub formă de jocuri de recunoaştere a vocilor omeneşti: vocea tatălui, a mamei, a bunicului, a bunicii, a fratelui mai mare şi mai mic, făcând, astfel, apel la capacitatea copilului de a le distinge după înălţimea şi timbrul lor.

Se mai poate apela la recunoaşterea după sunete a păsărelelor, a pisicii, a căţe-lului, claxonul salvării, zgomotul motoarelor etc. La început, onomatopeele vor fi însoţite şi de silabele specifice, urmând ca mai târziu „glasul păsărilor sau animalelor", semnalele maşinilor să fie recunoscute numai după sunetele lor specifice, fără silabele omono-topeice, care sugerează răspunsul şi delimitează problematizarea. În acest caz sunt două criterii de diferenţiere: înălţimea şi timbrul.

Ceva mai târziu se pot intona, pentru a fi recunoscute, sunete care au aceeaşi înălţime, dar timbruri diferite sau acelaşi timbru, dar înălţime diferită.

b)*„Ghiceşte cine te-a strigat"* este un alt joc de recunoaştere a sursei sonore numai după timbru, înălţimea vocilor copiilor fiind în general aceeaşi. Este o problemă ca dintre 20 copii să recunoşti vocea celui care te-a strigat, numele tău fiind alcătuit din două-trei silabe. Este necesară, pentru aceasta, o concentrare benevolă maximă a celui în cauză, o acutizare auditivă şi un spirit de observare ascuţit şi aici, ca şi la jocul anterior, trebuie respectate regulile jocului, reguli care au acelaşi rol formativ. Răsplata care se acordă fiecărui câştigător în parte – un cântec special – îi umple inima de bucurie, îl îmbărbătează pe cel timid şi-l disciplinează pe cel cu mult temperament, ştiindu-se că „preşcolarul nu se bucură atât de unele valori materiale, cât de ceea ce le poate crea o satisfacţie morală". Totodată, câştigarea su-fletească a copilului este un resort indispen-sabil pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia.

c)Se practică des în grădiniţe jocul *„Recunoaşteţi instrumentul”* [49. p.40].

Propunătorul prezintă copiilor, vizual şi auditiv, mai multe instrumente muzicale cu denumirile lor: vioară, fluier, muzicuţă, clo-poţel, pian-jucărie, tamburină, toba, maracas, trianglu etc. (la început mai puţine apoi din ce în ce mai multe), după care sub formă de joc se trece la recunoaşterea fiecăruia după timbrul său. Mai târziu, spre complicarea jocului şi sporirea atenţiei, a capacităţii de concentrare li se cere să recunoască două instrumente acţionate simultan, spre exem-plu: nai-clopoţel, pian-tamburină, muzicuţă-tobă etc. Jocul este foarte antrenant şi-i mobilizează total pe copii, mai ales că regula jocului prevede ca răsplată, pentru cei ce recunosc, dreptul de a cânta la instrumentul respectiv. Tot acest joc impune copiii să respecte nişte reguli: să-şi acopere privirea spre a nu vedea instrumentul folosit până la semnalul propunătorului, să nu răspundă neântrebat, să nu şoptească etc, reguli care vizează voinţa, capacitatea de autostăpânire, disciplina.

Respectând cerinţele Curriculumului preşcolar, în grupa mare, trimestrul I, urmă-rim următoarele obiective de referinţă la audiţia muzicii:

Receptarea şi determinarea conţinutului emoţional în creaţiile muzicale: solemn, maestos, duios, liniştit, trist, vesel, vioi. Este binevenită aici folosirea jocului muzical-didactic „Ghici” [49. p.24].

Competenţa specifică: Dezvoltarea atenţiei, receptivităţii şi deprinderilor de a deosebi muzica cu caracter vesel, linistit şi trist prin intermediul jocului muzical-didactic,,Ghici”, utilizând fişe cu imagini.

Obiective operaţionale:

1. Să reacţioneze la muzica cu caracter diferit, ridicând fişa respectivă;
2. Să comenteze de ce au ales imaginea dată;
3. Materiale pregătite pentru desfăşurarea jocului:

Fişe cu imaginea soarelui – caracter vesel; nouraşului cu soare – caracter liniştit; nouraşului – caracter trist ;

Material muzical instructiv:

„La plimbare” muz. De B. Dubăsarcki (caracter vesel);

„Doina” melodie populară (caracter liniştit);

„Toamna” muz. D. Radu (caracter trist) .

Desfăşurarea jocului:

Copiilor li se împart câte trei fişe cu imagini diferite, leducatorul muzical interpre-teză prima creaţie cu caracter vesel şi copiii ridică imaginea soarelui, urmează interpre-tarea creaţiei cu caracter liniştit copiii ridică imaginea nouraşului cu soare, urmează interpretarea creaţiei cu caracter trist şi copiii ridică imaginea nouraşului. În urma familiarizării cu diverse caractere educatorul muzical evaluează cunoştinţele copiilor prin exercitarea secvenţelor din creaţii. Copiii dau dovadă de cunoştinţe acumulate, ridicând fişa corespunzătoare.

Din experienţa proprie aş spune că preşcolarilor le place, nespus de mult, acest joc, ei se străduie să fie atenţi şi să ridice fişa corespunzătoare.

Jocului muzical – didactic ca metodă activă în cadrul activităţii muzicale a fost şi este reflectată în concepţiile multor teore-ticieni. În urma efectuării acestei cercetări ne convingem încă odată că Freobel avea dreptate afirmând ,,în joc, copilul îşi exer-seză energia fizică, dar şi sufletească, adică îşi imaginează, judecă, are spirit de iniţiativă, are diverse sentimente, îşi exersează hotă-rârea şi voinţa". Pentru a atinge performanţe în educaţie trebuie pus accentul pe nevoia spontană a copilului, jocul.

Lucrarea de faţă şi-a propus să demon-streze eficienţa aplicării jocurilor muzical-didactice în cadrul tuturor etapelor activităţii muzicale. Indiferent de vârsta copiilor şi de pregătirea anterioară a lor, orice activitate muzicală trebuie să pornească de la practică şi să se concretizeze în aceasta.

Extinderea jocurilor la această vârstă am considerat-o necesară pentru faptul că şi educaţia muzicală a copiilor se poate realiza prin joc. Educaţia muzicală traditională dato-rită limitelor ei nu reuşeste să înzestreze copiii de azi cu deprinderi care îl fac capabil să descopere singur şi să rezolve probleme referitoare atât la domeniul muzical cât şi la cele legate de propria persoană.

Jocurile muzical – didactice folosite în cadrul activiăţii muzicale fac parte integrantă din procesul de însuşire constientă a elemen-telor de bază ale limbajului muzical situ-ându-se la limita superioară. Practicarea lor în cadrul activităţilor muzicale au avut rolul de a completa şi diversifica metodele didac-tice specifice educaţiei muzicale tradiţionale dezvoltând diferenţierea simţurilor, antre-narea permanentă a gândirii, a capacităţii de concentrare, de coordonare şi deschidere spre alte domenii de activitate. Pentru practicarea jocurilor musical - didactice de improvizaţie, atât în timpul activităţii muzicale, cât şi în timpul liber al copiilor este nevoie de o educaţie prealabilă în domeniul impro-vizaţiei. Disponibilitatea spre manifestarea liberă, spontană, creativă, la vârste

mici este mult mai mare, cu cât copilul creste cu atât autocontrolul blochează mai mult spiritul creativ. Această creativitate trebuie retrezită sau recâștigată cu atât mai mult la generaţiile de copii care vor deveni viitori dascăli.

Rezultatele cercetării cu privire la efi-cienţa jocului muzical – didactic ca metodă activă în instruirea copiilor de vârstă pre-şcolară, confirmă importanţa folosirii acestei metode zi de zi, validează valoarea teoretică şi practică a cercetării, semnificaţia tezelor înaintate spre susţinere. Modelul sinergetic al,,Suportului metodic de utilizare a jocului muzical – didactic", metodologia de imple-mentare în practicile educaţionale constituie valoarea creată a cercetării şi demonstrează soluţionarea problemei ştiinţifice investigate, ceea ce ne permite a face următoarele concluzii generale:

1. S-au selectat instrumentele eficace de îmbunătăţire a calităţii procesului educaţional.
2. Prezentul,,Suport metodic de utilizare a jocului muzical – didactic" s-a axat pe nevoile specifice ale educatorilor muzi-cali, care activează în instituţiile preşco-lare.
3. Acest suport a avut ca bază practicile deja existente în domeniul educaţiei muzicale, ţinându-se cont de particula-rităţile de vârstă ale copiilor. El s-a referit la totalitatea jocurilor muzical – didactice utilizate în cadrul tuturor etapelor activităţii muzicale şi a fost elaborat pentru a fi utilizat de către educatorii muzicali din instituţiile preşcolare, deoarece nu exista un astfel de suport în limba română.
4. Cercetarea efectuată ne-a demonstrat necesitatea folosirii jocului muzical – didactic la toate etapele activităţii muzicale, deoarece aduce rezultate foarte bune fără ca copilul să depună un efort enorm.

Recomand jocul muzical – didactic ca o metodă creatoare de dezvoltare a persona-lităţii copilului conducându-l spre autonomie şi creativitate, ca educaţia să se desfăşoare după regulile jocului, pentru că acestea, de-a lungul istoriei omenirii, s-au cristalizat, s-au selectat în mod natural, păstrând ceea ce este mai valoros, de la jocurile simple din folclor până la cele mai complexe jocuri de societate. Să folosim jocurile muzical – didactice la orice etapă a activităţiii muzicale, ba chiar şi în timpul altor activităţi, deoarece lipsa aces-tuia, sau înlocuirea lui cu ascultarea vorbelor, duce la blocarea energiilor care susţin dez-voltarea. Efortul depus de copii este din ce în ce mai mare şi sunt mulţi aceia care clachează în fata efortului, dezvoltarea lor stagnează sau întră într-un regretabil regres. De aceea o atenţie sporită trebuie de acordat activităţii de bază a preşcolarilor – jocului muzical-didactic. Consider că:

1.Jocul muzical-didactic trebuie folosit sistematic în procesul de predare-învăţare.

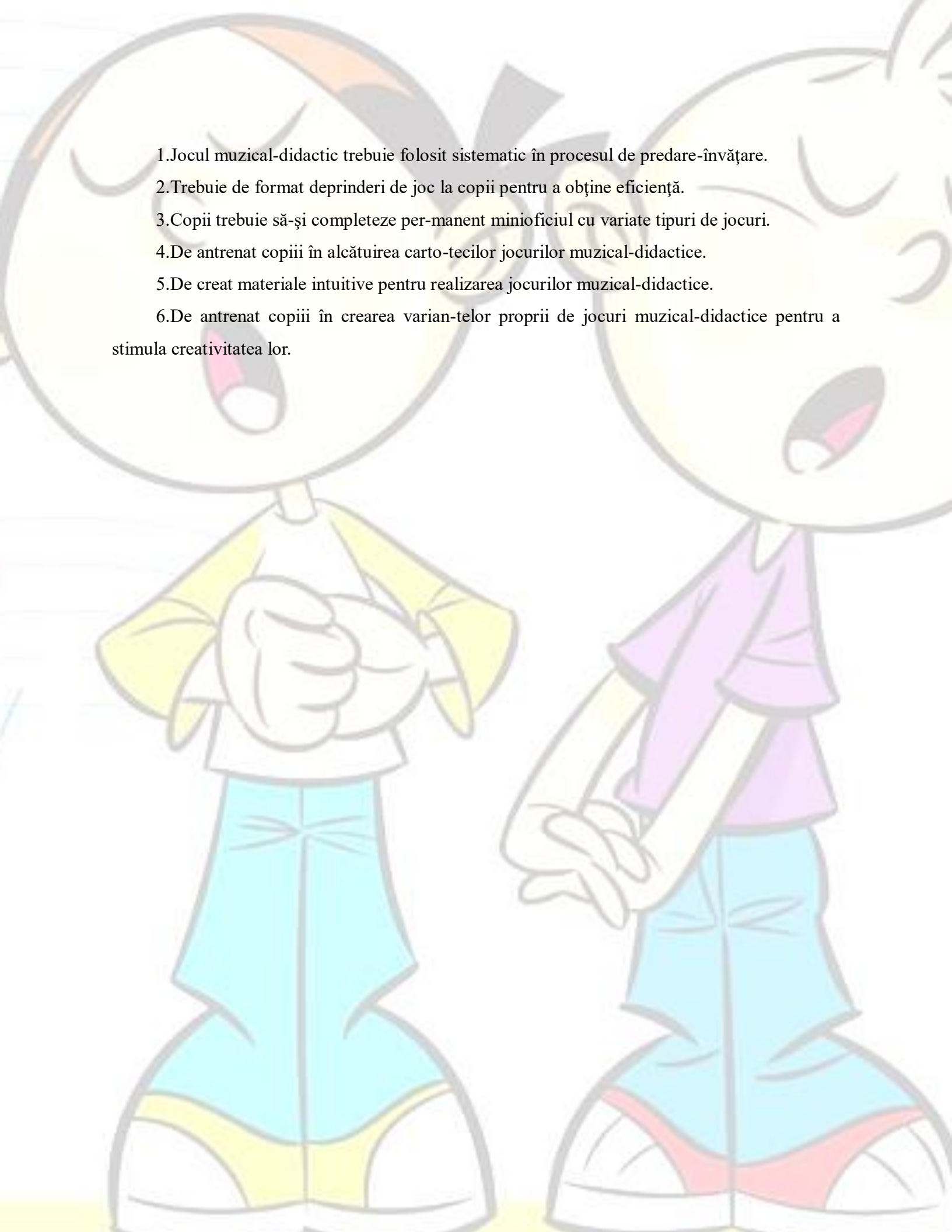
2.Trebuie de format deprinderi de joc la copii pentru a obţine eficienţă.

3.Copii trebuie să-şi completeze per-manent miniofiçiul cu variate tipuri de jocuri.

4.De antrenat copiii în alcătuirea carto-tecilor jocurilor muzical-didactice.

5.De creat materiale intuitive pentru realizarea jocurilor muzical-didactice.

6.De antrenat copiii în crearea varian-telor proprii de jocuri muzical-didactice pentru a stimula creativitatea lor.

EXEMPLE DE JOCURI MUZICALE ÎN GRĂDINIȚA DE COPII

Bondarul

Allegreto Versurile si muzica: Grigore Teodosiu

1. Mai bon- da -re, bon- da- rici, Ce-ai ca - tat la noi a – ici ?

2.Cu-n bon- dar sa nu glu – mesti Si de el sa te fe- resti.

3. Da – ca nu te vei fe - ri Cu a – cul te va ra – ni.

Baz,baz,baz bon - da – re ,baz ! Baz, baz, baz,bon- da – re baz !

Copilul ales bondar merge in jurul cercului format de copii, pe partea interioara. El se opreste in fata unui coleg, urmarind sa loveasca cu palma – care inchipuie acul – palma intinsa a acelui copil. Acesta trebuie sa- si retraga palma la momentul potrivit ca sa nu fie lovit. Daca copilul ,, bondar'' n-a izbutit sa loveasca, trece mai departe la alti jucatori. Dupa ce a reusit sa loveasca palma vreunui copil, intra in cerc, ocupand locul ramas liber prin iesirea din cerc a copilului lovit care ia locul bondarului. Pentru ca toti copiii sa joace rolul bondarului, se recomanda desfasurarea jocului cu 2 – 3 – 4 copii in rolul de bondar, chiar de la inceputul jocului.

Floarea mea

Andante

1. Ce fru – moa – sa-i a mea floa – re, Tra, la, la,

2. Spu – ne dra – ga gra - di – na - re

Si-i fru – mos mi - ro - si - toa – re, Tra, la, la,

Cum se chea – ma a mea floa – re?

Tra, la, la, la, la, la, Cum se chea - ma

floa – rea mea? Tra, la, la, la, la, la, floa – rea mea.

Copiii prinsi in cerc de maini intoneaza cantecul in timp ce un copil (gradinarul), legat la ochi, sta in mijlocul cercului. Un alt copil (culegator de flori), tinand o floare in mana, o duce la nasul gradinarului in momentul in care se incepe cantarea refrenului, lasand gradinarul s-o miroasa pentru a-i spune numele florii imediat dupa terminarea cantecului. Gradinarul care a

ghicit floarea dupa miros trece in cerc, iar culegatorul de flori trece in rolul gradinarului pentru a continua jocul.

Dorul Marioarelor

Allegretto

1. La noi ,mai pu - ti - ne Si la voi, mai mul – te ;

2.Pof –titi, de v-a – le - geti Pe ca – re va pla – ce ;

3Iar , no – ua ne pla – ce Pe l - oa – na-n coa – ce .

Refren

Do –rul Ma – ri - oa – re lor , Su – ri – oa – re - lor

Copiii, asezati in doua randuri paralele si fata in fata, incep sa cante melodia, pe care joaca dansul popular *hora*.

Cele doua randuri vor fi de marimi diferite: unul va cuprinde 3 – 4 copii si altul 10 – 15 copii.

Prima strofa o intoneaza randul cu mai putini copii, strofa a doua, randul cu mai multi copii, iar strofa a treia randul cu mai putini copii. Refrenul il vor interpreta ambele randuri.

La refrenul care urmeaza dupa strofa a treia, copilul cerut de randul cu mai putini copii vine si se ataseaza la acest rand.

Cand randul mai putin numeros a devenit mai mare, jocul incepe din nou, cu respectarea acelorasi reguli in desfasurarea actiunii.

Falosul

Repede si vesel Cantec popular

1. Am o pi – pa si –un cio- can,-- Si-un cio- can,----

Si-un cio – can, --- Si-s fa – los ca-s ba – ie – tan,--- -

---- Si-s fa- los ca-s ba – ie - tan.----------

2. Am o pipa si-o caldare

Si ma tin ca-s gazda mare.

3. Dara pipa-i de cocean

Si caldarea-i de bostan.

4. Nici ciocanul nu-i al meu

Ca-l am de la frate- meu.

5. Toata lumea zice-asa

Ca nici pipa nu-i a mea.

Copiii sunt asezati in cerc, canta si bat din palme.

La strofa 1 se bate din palme in ritmul cantecului.

La strofa 2 pe primul timp se bate din palme; pe al doilea timp se bate din palme lateral, cu palmele vecinului.

La strofele 3 si 4: pe primul timp – bataie din palme; pe al doilea timp se lovesc cu palmele pulpele picioarelor, pe timpul urmator din nou bataie din palme si, apoi, din palme cu vecinii din lateral.

La strofa 5 sarituri pe cate un picior, schimband piciorul pe fiecare timp.

Pe ultima silaba a cantecului, toti copiii se ghemuiesc.

Ghiceste, cine te-a strigat ?

(Deschide urechea bine)

Allegretto moderato Muzica: Grigore Teodosiu

Des- chi – de u - re - chea bi – ne, Sa ve – dem ghi -

cesti ori ba, Ci – ne te-o stri - ga pe nu – me ,

Hai ghi – ces – te, nu mai sta ! (urmeaza ghicitul)

1. Ai ghi – cit, ai ghi - cit, Treci la loc, fii mul – tu – mit.

2. N-ai ghi – cit, n-ai ghi – cit, Stai pe loc, esti pe – dep – sit.

3. N-ai ghi – cit, n-ai ghi – cit, Treci la loc, esti ne – ca – jit.

Jocul muzical ghicitoare are doua parti: in prima parte, copiii aranjati pe scaunele in semicerc vor canta cele opt masuri legate direct de melodia si textul jocului, exclus fiind numai copilul – ghicitor numit de educatoare, care sta cu fata la perete sau e legat la ochi. Urmeaza o pauza, in care timp educatoarea face un semn unui copil din grupa pentru a-l striga. Copilul – ghicitor trebuie sa recunoasca glasul copilului care l-a strigat, spunandu-i numele.In ambele cazuri, fie ca a ghicit sau nu a recunoscut glasul, grupa canta ultimele patru masuri care sugereaza regretul insuccesului sau exprima bucuria succesului. Jocul se va repeta de cateva ori urmarind ca interpretarea cantecului sa fie placuta, emisiunea sunetelor sa nu fie stridenta, in scopul cultivarii sensibilitatii si a trezirii afectivitatii copiilor.

Podul miscator

Andante Versurile si muzica: Grigore Teodosiu

1. Po - dul nos - tru mis - ca - tor

Il cla - dim foar - te u - sor.

Bolti si stalpi'nal - tam la el, Dar nici u – nul de o – tel.

2. Ducem mainile in sus

Si le tinem cat mai strans.

Boltile cad, rand pe rand,

Si-altele-naltam cantand..

Copiii care participa la joc trebuie sa constituie un numar divizibil cu doi si sa inceapa jocul mergand si cantand in ritm de mars. La inceputul strofei a doua, primul si al doilea copil se asaza fata in fata, isi prind mainile drepte si le ridica, formand un arc de pod. Pe sub arcul de pod care s-a inaltat, paseste intregul sir de copii. Dupa ce vor trece pe sub arcul de pod sau pe sub arcurile de pod construite pana la ei, copiii vor ridica – doi cate doi – altele arcuri de pod. O data cu trecerea ultimului copil pe sub pod, cei doi copii care au format primul arc de pod isi desfac mainile si intra in rand – in ordinea de la inceputul jocului – pentru a trece si ei pe sub pod. In continuare, toate arcurile de pod se prabusesc in ordinea in care au fost ridicate, iar la capatul celalalt al podului se construiesc – pe rand – alte arcuri de pod.

Jocul se desfasoara atata timp cat vor copiii.

Incheierea jocului se face cu copii asezati an rand, mergand si cantand, ca la inceputul jocului. Pentru aceasta, la inceperea jocului, copilul din capul randului incepe sa formeze acelasi rand, cu care se sfarseste jocul.

Bat din palme

Moderato Muzica: Lili Schwam

Bat din pal – me:clap, clap, clap, Din pi–cioa –re: trap,trap,trap,

Hai la dreap-ta, ui - te-a - sa, Si la stan – ga tot a - sa,

Ne-n –var – tim, ne ra – su – cim Si la ho – ra noi por – nim

Ne-n – var – tim, ne ra – su – cim Si cu toti ne-n – ve – se – lim.

Dupa ce si-au insusit melodia si textul jocului, copiii canta si executa miscarile indicate chiar de textul respectiv. Astfel, la cuvintele: *,, trap, trap, trap",* bat de trei ori din picioare si se opresc.

La cuvintele: *,, Si la hora noi pornim"* , copiii isi dau mana.

La cuvintele: *,, Hai la dreapta, uite-asa"*, copiii merg spre dreapta cu pasi normali, tinandu-se de maini.

La cuvintele: *,, Si la stanga tot asa"*, copiii merg spre stanga.

La cuvintele: *,, Ne-nvartim, ne rasucim"*, copiii se rasucesc pe loc.

La cuvintele: *,, Si cu toti ne-nveselim"*, se bate din palme.

Propunatoarea participa activ la joc, interpretand cantecul si miscarile in acelasi timp cu copiii.

Varianta:

Copiii asezati in cerc, stand pe loc, bataie din palme, pas pe loc (stang – drept, stang), maini pe sold si invartire pe loc, apoi luati de mana, pas inainte spre interiorul cercului 1, 2, 3, bataie pe un picior (4) si invers (inapoi) tot 1, 2, 3, bataie cu puciorul celalalt.

Se porneste spre dreapta cu pasi simpli, cu o bataie pe ultimul timp si apoi la stanga la fel.

Se repeta invartirea cu maini pe sold, apoi se iau de mana, pas inainte spre interiorul cercului si inapoi in cerc.

Mandru-i jocul Hategana

Allegretto Dupa: Gheorghe Soima

Man –dru-i jo – cul Ha – te – ga – na, Tra, la, la, la,

Na – in – te si pe sub ma – na. Tra, la, la, la,

la, la, la, la, Nu - mai sa iei bi – ne sea – ma,

la, la, la, la, Sa tot joci o sap – ta – ma – na.

Tra, la, la, la, la, la, Tra, la, la, la

Tra, la, la, la, la, la,

la, la, la, la Tra, la, la, la, la, la, la, la,

Tra, l a, la, la, la, la, la, la, Man-dra-i Ha –te – ga – na

2.Am arat ieri tot ogorul, tra, la, .

Cu motorul, cu tractorul, tra, la, .

Si-acum, vezi, de buna seama, tra, la, ..

Ca-s voios la Hategana, tra, la,.

RefrenS Tra, la, ..

Se lucreaza in perechi pe doua coloane dispuse perpendicular pe directia audientei. Fiecare pereche se va prinde de maini cu bratele incrucisate (fata se va afla in partea dreapta a baiatului).

Fig. I: Se executa 4 pasi de mers obisnuit inainte, pornind cu piciorul drept. Se executa apoi 4 batai pe toata talpa cu piciorul stang si se alatura piciorul drept. Corpul este cu spatele drept, indreptat in directia deplasarii. In partea opusa, corpul se rasuceste invers, pornindu-se cu piciorul care a executat cele 4 batai.

Fig. II: Baiatul rasuceste fata spre dreapta si stanga pana la 180 grade. Fata executa un pas simplu in directia rasucirii cu alaturarea piciorului opus prin bataie, apoi se intoarce cu partea opusa si executa pasul cu piciorul pe care l-a alaturat, apropiindu-l pe celalalt cu bataie. Fata executa 8 pasi simpli de rasucire (4 pasi intr-o directie si 4 pasi in directia opusa, alternati). Se repeta.

Fig. III: Repeta fig. I

Fig. IV: Perechile sunt prinse numai de o mana, baiatul sta fata in fata cu fata si fata se rasuceste in jurul ei, trecand pe sub mana prinsa a baiatului si executand un pas schiopatat si rasucire inversa.

Fig. V: Repeta fig. I

Fig. VI: Baietii se asaza pe genunchiul drept, cu mainile pe sold, iar fetele ocolesc prin fata avand mainile tot pe solduri.

Perechile ies executand pasi simpli de mers.

Prichindeii

Allegretto Versurile si muzica: Anton Scornea

1.Eu sunt Pri – chin - del, Cel mai mi – ti - tel,

Ma ro - tesc, Ma-n-var – tesc, Dar nu o – bo – sesc

Noi,cu toti, jucam,

Si cu Prichindel,

Il rotim, il invartim,

Dar nu-l obosim.

Suntem prichindei, 4. Si de v-a placut

Cei mai mititei. Despre prichindei,

Vom munci, vom cladi, Sa jucati, sa cantati
Nu vom obosi. Si voi tot ca ei.

Copiii se prind de maini si in mijloc este ales un Prichindel, care canta strofa I, adresandu-se copiilor. Copiii canta in replica strofele urmatoare, batand din palme la refren. Prichindel joaca si se roteste pe rand in ambele parti. Copiii aleg apoi un alt Prichindel, care canta frumos. Jocul se continua si cu alte miscari la refren.

Taranul e pe camp

1. Ta – ra – nul e pe camp, Ta - ra – nul e pe camp,
U – ra, dra - gu – ta mea, Ta - ra – nul e pe camp.
2.El are o nevasta – bis 3. Nevasta un copil – bis
Ura, draguta mea, Ura, draguta mea,
El are o nevasta. Nevasta un copil.
4 .Copilul o dadaca – bis 5. Dadaca un pisoi - bis
Ura, draguta mea, Ura, draguta mea
Copilul o dadaca. Dadaca un pisoi.
6. Pisoiul prinde soareci – bis 7. Si soarecii la branza - bis
Ura, draguta mea, Ura, draguta mea,
Pisoiul prinde soareci. Si soarecii la branza.
8. Si branza la butoi – bis 9. Butoiul la gunoi -bis
Ura, draguta mea, Ura, draguta mea,
Si branza la butoi. Butoiul la gunoi.
Taranul sa-si aleaga – bis
Ura, draguta mea,
Taranul sa-si aleaga.

Copiii se prind de maini, in cerc. Se alege un copil – taranul, care trece in mijlocul cercului. Copiii se desprind de maini si canta batand din palme, stand pe loc. Copilul din mijlocul cercului executa pasi in ritmul muzicii si la cuvintele *,, El are si-o nevasta",* isi alege din cerc o fetita si merge cu ea de mana. Fetita isi alege o dadaca, dadaca – un pisoi s.a. pana se termina cantecul. Copiii merg tinandu-se de maini, in interiorul cercului. Cand s-a terminat cantecul,

copilul, care a avut rolul de taran, isi alege un nou taran dintre cei care au jucat in cerc, iar ceilalti copii trec in cerc si se reia jocul.

Furnicile

Allegro Din folclorul copiilor

1. Mai,co – pii ve - niti a – ici, Ia pri –viti ca - te fur– nici!

2. Dragi co-pii, si mari si mici, Noi le-n- tre-cem pe fur-nici!

Cum a – lear-ga, cum se duc, Toa-te ca- ra, toa-te-a –duc

Prin in - tre – ceri noi mun-cim,Scoa-la sa ne-o-m-po –do –bim.

Fi-re, boa –be, vier – mi –sori, Ce mai gra-ba, ce mai zor!

De pro-fe-sori s-as - cul – tam, Lu –cruri bu-ne sa-n-va-tam.

Copiii sunt impartiti in doua echipe, egale ca numar, asezati pe siruri, in spatele liniei de pornire. La picioarele primilor copii din fiecare grupa se afla asezata pe sol cate o minge de plaja. Inaintea fiecarei echipe, la cativa metri, se traseaza linia de sosire. La comanda de incepere a jocului, primii din fiecare echipa se apleaca in asa fel incat mingea sa fie in dreptul capului, apoi incep sa se deplaseze prin tarare si sa impinga mingea cu capul spre linia de sosire. Cand ajung la aceasta, apuca mingea cu ambele maini, se ridica repede si alearga spre urmatorii coechipieri, lasand mingea pe linia de plecare si se asaza la coada sirurilor; astfel jocul continua. Este declarata castigatoare echipa care a terminat prima. In tot acest timp, copiii care asteapta sa participe la intrecere canta cantecul ,, Furnicile ”.

PODUL DE PIATRĂ

Podul de piatră s-a dărâmat ,

A venit apa şi l-a luat.

Vom face altul pe râu în jos,

Altul mai trainic şi mai frumos.

În timpul cântecului, doi copii care stau faţă în faţă îşi ţin mâinile împreunate şi ridicate formând un pod.Ceilalţi copii trec pe sub ”pod”(format din mâinile celor doi copii) cântând.

În clipa în care ultimul cuvânt din cântecel va fi pronunţat, cei doi copii care formează podul vor lăsa mâinile în jos, prinzând copilul care trecea în acel moment pe sub podul format din braţele

lor. Acel copil nu va mai trece pe sub pod, va sta în spatele unuia dintre cei doi copii şi va aştepta până când toţi ceilalţi copii vor fi prinşi şi vor face parte din zidul podului.

URSUL SOMNOROS

Ursul doarme,ursul doarme,
A uitat bietul de foame.
Mâncarea i-o furi uşor,
De eşti iute de picior.

Copiii formează un cerc ţinându-se de mâini.Dintre ei, se aleg doi copii :**ursuleţul**,(copilul va purta masca de urs), care se aşează în mijlocul cercului şi îşi păzeşte mâncarea (găleata cu cuburi) şi **lupul** , care rămâne în picioare, în spatele ursuleţului , intenţionând să fure hrana. La un moment dat ursul se preface că a adormit , lupul fură mâncarea şi ieşind din cerc fuge pe marginea acestuia , iar ursul aleargă să-l prindă.

BATISTUŢA

Am pierdut o batistuţă
Şi mă bate mama ,
Cine are să mi-o dea,
Că-l sărut o dată.
Batista-i parfumată,
Ea este la o fată,
La o fată frumoasă,
Pe care o iubesc.

Copiii sunt aşezaţi în cerc, fără a se ţine de mâna.Conducătorul de joc începe să alerge în afara cercului, prin spatele copiilor, în timp ce aceştia cântă.Va pune batistuţa în spatele unui copil, fără să-l atenţioneze, apoi continuă alergarea. Copiii nu au voie să se întoarcă, iar dacă unul dintre ei se va întoarce înainte de sfârşitul jocului, va fi eliminat primind chiar şi o pedeapsă hazlie. Cel care va primi batista va continua jocul

TARAFUL CHIŢ

Ne cunoaşte o lume întreagă
Noi ,suntem taraful Chiţ.
Jucăuşi şi buni de şagă,
N-avem frică de pisici.
Refren:Chiţ,chiţ,chiţ,chiţ,
N-avem frică de pisici
Chiţ,chiţ,chiţ,chiţ,
Când nu sunt pe aici.
Cu o cobză şi-o chitară ,
C-un ţambal şi-un conrabas
Ne distrăm seară de seară
Şi cântăm aşa pe nas:
Refren:Chiţ,chiţ,chiţ,chiţ,
N-avem frică de pisici
Chiţ,chiţ,chiţ,chiţ,
Când nu sunt pe aici.

La comanda: **Pisica!,** toţi copiii aleargă în cele patru colţuri ale clasei ,unde au fost marcate căsuţele şoriceilor şi se ghemuiesc unul lângă altul. La comanda :**Pisica a plecat**, copiii revin în mijlocul clasei şi reiau joaca. Dacă pisica reuşeşte să prindă un şoricel, înainte de a ajunge în căsuţă, schimbă rolul cu el şi continuă jocul.

ŢĂRANUL E PE CÂMP

Ţăranul e pe câmp,
Ţăranul e pe câmp.
Ura, drăguţa mea
Ţăranul e pe câmp.

El are o nevastă,
El are o nevastă.
Ura, drăguţa mea
El are o nevastă.

Nevasta un copil ,
Nevasta un copil.
Ura, drăguţa mea
Nevasta un copil.

Copilul, o dădacă,
Copilul, o dădacă.
Ura,drăguţa mea
Copilul o dădacă.

Dădaca un pisoi,
Dădaca un pisoi.
Ura, drăguţa mea
Dădaca un pisoi.

Pisoiul prinde şoareci,
Pisoiul prinde şoareci.
Ura, drăguţa mea
Pisoiul prinde şoareci.

Şi şoarecii la brânză
Şi şoarecii la brânză.
Ura, drăguţa mea
Şi şoarecii la brânză.

Şi brânza la butoi
Şi brânza la butoi.
Ura, drăguţa mea
Şi brânza la butoi.

Butoiul la gunoi,
Butoiul la gunoi.
Ura, drăguţa mea
Butoiul la gunoi.

Ţăranul să-şi aleagă,
Ţăranul să-şi aleagă.
Ura,drăguţa mea
Ţăranul să-şi aleagă.

Jocul începe cu un copil care va alege un partener din grupul celorlalţi copii, ca având rolul nevestei la sfârşitul primei strofe, acest partener alege la rândul său un copil cu rolul din următoarea strofă cântată şi tot aşa până la sfârşitul cântecului. Se va forma un şir de copii care se ţin de mijloc unul pe altul gen trenuleţ imaginar, cântând şi dansând în formă de cerc.

ÎNFLORESC GRĂDINILE

Înfloresc grădinile,
Ceru-i ca oglinda,
Prin livezi, albinele,
Şi-au pornit colinda.
Cântă ciocârliile ,
Imn de veselie,
Fluturii cu miile,
Joacă pe câmpie.

Joacă fete şi băieţi
Hora-n bătătură,
Ah, de ce n-am zece vieţi,
Să te cânt,natură!

Copiii formează un cerc simbolizând o grădină înflorită.În interiorul cercului se aşează 5-6 copii ce reprezintă diferite **flori**. Se mai stabilesc câţiva copii-**albine,** şi câţiva copii-**fluturi,** care stau în afara grădinii.Jocul începe cu intonarea melodiei de către copiii din cerc şi de către copiii-flori.La versurile"Prin livezi albinele", aceştia ocolesc grădina (cercul) şi intră în ea, oprindu-se la câte o floare. La versul „Fluturii cu miile",fluturii înconjoară în zbor grădina sau intră în cerc, unde îşi continuă zborul.Când melodia ajunge la versurile „Joacă fete şi băieţi", copiii din cerc încep să joace o horă. Jocul se reia, mereu cu alţi copii în rolurile de **flori, albine** şi **fluturi.**

DESCHIDE URECHEA BINE

Deschide urechea bine,
Să vedem ghiceşti, ori ba?
Cine te-a strigat pe tine?
Hai, ghiceşte nu mai sta!

Un copil este ales să stea cu ochii închişi (sau legat cu o eşarfă), iar ceilalţi cântă. Unul dintre copii, îl va striga pe nume pe copilul care a stat cu ochii închişi , acesta trebuind să ghicească cine l-a strigat.Pentru amuzament, copiii îşi pot schimba vocea, iar cei care nu recunosc vocea, vor primi porunci hazlii.

CASTELUL

A fost odata un castel,
Uite-aşa.
Cu mii de turnuleţe-n el
Uite-aşa. Bis

Castelul avea un geam mic,
Uite-aşa.
Prin care privea un pitic,
Uite-aşa. Bis
Piticul nostru se juca
Uite-aşa.
Şi o pitică-l imita
Uite-aşa . Bis
Veniţi cu toţii pe la noi,
Uite-aşa.
Veniţi să vă jucaţi şi voi.
Uite-aşa. Bis

La versurile „Uite-aşa”, copiii vor fi cât se poate de expresivi, în funcţie de versurile cântecului.

CÂNTEC CU MIŞCARE

Luaţi seama bine,
În picioare, drepţi!
Ochii toţi la mine!
Mâinile la piepţi!
1,2,3; 1,2,3; 1,2,3.
Aşa, copii!

Luaţi seama bine
După cum v-am spus,
Ochii toţi la mine!
Braţele în sus!
1,2,3; 1,2,3; 1,2,3.

Aşa, copii!

Luaţi seama bine
Cum am învăţat,
Ochii toţi la mine!
Braţele în lat!
1,2,3; 1,2,3; 1,2,3.
Aşa, copii!

Copiii sunt grupaţi în patru echipe, aşezate în şir. Copiii cântă şi execută mişcările cerute de versuri.

COPILUL NEASTÂMPĂRAT

S-a suit copilu-n pom
Sus,sus,sus
Şi pe-o cracă mi s-a pus
Sus,sus,sus.

Îi părea grozav de bine şi striga:
Cine e mai sus ca mine?
Şi râdea.

Atunci craca se rupea.
Trosc, trosc, trosc!
Şi copilul jos cădea:
Buf, buf, buf!

A căzut din deal în vale .
Uite-aşa,
Ştiu că n-a căzut pe moale,

Că plângea.

Copiii merg în cerc, unul după altul, cântând şi executând mişcările. Acestea sunt: **sus-** copiii vor merge pe vârfuri, cu mâinile deasupra capului;

râdea- vor bate din palme;

trosc- vor tropăi;

buf- se vor ghemui;

uite-aşa- vor imita cu mâinile morişca;

plângea- se vor preface că plâng.

FAMILIA MEA

Acesta e tata bun şi serios(degetul mare)
Aceasta e mama exemplu frumos (arătătorul)
Fratele cel mare merge la şcoală(mijlociul)
Sora cea mare cu păpuşa-n poală(inelarul)
Sora cea mică la mama aleargă (degetul mic)
Aceasta formează familia întreagă (se înconjoară cu mâna opusă toate degetele împreunate)
Se prinde şi se răsuceşte, pe rând, fiecare deget, cu trei degete de la mâna cealaltă.

SĂ NE JUCĂM CU DEGEŢELELE

Hai să arătăm degetul cel mic
Şi cu el să ne jucăm un pic!
Hai să arătăm care-i inelar;
Să-i aducem un inel în dar.
Hai sa-i arătăm care-i mijlociu
Să vedem cât este de zglobiu.
Hai să arătăm şi arătătorul

Şi să îl rotim cu binişorul.
Hai să arătăm degetul cel mare
Şi să-l facem semn de întrebare.
Hai să arătăm palmele curate
Şi uşor să le lovim
Până nu le obosim.

Se execută mişcări cât mai expresive ale degetelor, jocul se poate desfăşura pe roluri, alegându-se câte un copil pentru fiecare dintre cele zece degete. Cel care va face greşeli va indeplini câte o poruncă amuzantă.

UN ELEFANT

Un *elefant, se legăna,*
Pe o pânză de păianjen,
Şi fiindcă ea nu se rupea,
A mai chemat un elefant.
Doi *elefanti se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea ,
Au mai un elefant.
Trei *elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
Patru *elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen,
Şi fiindcă ea nu se rupea
Au mai chemat un elefant.
Cinci *elefanţi se legănau*

Pe o pânză de păianjen,
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
***Şase** elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
***Şapte** elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
***Op**t elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
***Nouă** elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi fiindcă ea nu se rupea,
Au mai chemat un elefant.
***Zece** elefanţi se legănau*
Pe o pânză de păianjen
Şi pentru că pânza s-a rupt
Toţi elefanţii au căzut!!!
Buff!

Copiii fac un cerc iar unul stă în mijloc şi se învârte destul de încet, în timp ce copiii cântă :"Un elefant se legăna pe o pânză de păianjen/ Şi fiindcă ea nu se rupea / A mai chemat un elefant/ şi copilul alege alt copil, acesta din urmă prinzându-l de mijloc pe primul etc. Şi tot aşa pâna la zece elefanţi, moment în care toţi elefanţii vor cădea!

Omida

Locul de desfasurare: Interior

Descriereajocului:

Pentru aceasta activitate, va trebuie muzica sud-americana.

Toti copiii se aseaza unul dupa altul tinandu-se de talie sa formeze o omida

Pe ritmul muzicii, omida porneste si conducatorul face trei pasi si arunca un picior in aer. Si din nou trei pasi si arunca celalalt picior in aer.

Toata omida face teoretic ca si el, dar de fapt, dupa cativa pasi devine o dezordine teribila, care declanseaza hohote de ras.

Aceasta activitate este ideala in timpul unei petreceri cand toti incep sa se plictiseasca.

Da pachetul mai departe

Varsta: 6 ani - 8 ani

Tipul activitatii: Jocuri muzicale

Locul de desfasurare: Interior

Materiale

- Muzica vesela
- Hartie de ambalaj, hartie de ziar, hartie pentru cadou
- Bomboane, biscuiti, ...
- O punga de dulciuri sau eventual un mic cadou

Descriere

Incepand cu micul cadou (sau punga de dulciuri) ambalati in acelasi pachet tot ce aveti, intercaland intre ambalaje cate ceva (o bomboana, un biscuit, o napolitana...) Copiii sunt asezati in cerc. Porniti muzica si pachetul trece de la unul la altul. Cand se opreste muzica, cel care are pachetul in mana desface un rand de ambalaj si ia ce gaseste. Muzica incepe din nou si pachetul trece din mana in mana pana la urmatoarea oprire. Jocul continua pana la pachetul central - ultima surpriza si cea mai mare: jucaria mica sau punga de

dulciuri.

Sa aveti grija ca in timpul jocului fiecare copii sa aiba ocazia sa desfaca cel putin cate un ambalaj.

Coada magarului

Varsta: 6 ani - 9 ani

Tipul activitatii: Asociere

Locul de desfasurare: Interior

Materiale

- In prealabil, desenati sau pictati un magar fara coada pe o foaie mare de desen.
- Pregatiti de asemenea o coada de hartie pentru fiecare copil si niste etichete adezive cu numele fiecarui copil.

Descriere

Fixati desenul cu magarul pe un perete la inaltimea copiilor. Dati o coada de magar la fiecare copil, si lipiti o eticheta la baza cozii cu numele lui. Unul dupa altul, copii se vor uita pe desen pentru a-l memoriza, dupa care ii veti lega la ochi si ii veti invarti de 3 ori. Copilul trebuie sa lipeasca coada la locul ei. Copilul care a lipit coada cel mai aproape de locul potrivit a castigat. Puteti sa faceti acest joc cu coada elefantului, nasul clownului.

MATERIALE AJUTĂTOARE

Imagini pentru colorat

Bibliografie:

1. J.,Lupu, M., Staneci, 1999, Jocuri muzicale pentru copii mari si mici, Ed. Sigma, Bucuresti;

2. M., Taiban, 1980,Metodica jocului si a altor activitati cu copiii prescolari, E.D.P., Bucuresti;

3. Metodica activitatilor instructiv – educative in invatamantul (pre)primar, Vol. II, 2008, Ed. Didactica Nova, Craiova;

4. Lect. Univ. Dr. Mihaela Modoran,Curs: Metodica educatiei muzicale

